

Данъчната статистика не е подходящ източник на информация за оценка на линията на бедност поради две основни причини. Първата е, че не обхваща нискодоходните групи от населението. По принцип минималните (под определено равнище) доходи не подлежат на данъчно облагане. Втората се отнася до непълнотата на информацията поради укриване на част от доходите. В крайна сметка систематичната грешка ще бъде значителна и оценената линия на бедност ще се окаже твърде ниска и несъответстваща на реалността.

Статистиката на домакинските бюджети до голяма степен коригира непълнотата на необходимата статистическа информация, въпреки че не може да гарантира всеобхватност по отношение на доходите и потреблението. Положителната страна на тази информация се основава на отчитане на всички видове доходи и потребление в домакинството. В това отношение тя може да се приеме за акуратна. Освен това в извадката на домакинствата попада и част от населението с ниски доходи. Независимо от тази теоретична акуратност, на практика трудно се постига висока надеждност и всеобхватност на информацията. Причината е трудният достъп (практически невъзможен) в най-нискодоходните и най-високодоходните групи, ако такива попаднат в извадката. В този смисъл доходите на маргиналните групи от населението трудно могат да бъдат обхванати, а те са основният контингент на бедните. Друга причина е коректността в отговорите на респондентите. Практиката показва, че в България доходите на домакинствата не са достатъчно надежден показател.

Специалните статистически проучвания се използват в зависимост от прилагания метод. Например голяма част от субективните методи използват вербални оценки за равнището на благосъстояние, които се съпоставят с дадената от респондента величина на дохода. Последната може да съдържа висока степен на систематични грешки. Причината в случая се дължи на факта, че обикновено респондентите не включват в дохода натуралното потребление, различните помощи в натура и в пари и редица други облекчения, които по своята природа са вид доход за домакинството. Тук обаче, в противовес на другите източници на информация за доходите, анонимността на респондентите позволява да се получи по-реалистична информация.

Осмият критерий се отнася до *разходите* по провеждане на изследванията. Различните методи изискват различна по обем, обхват и съдържание информация. В това отношение не е без значение съпоставянето на качеството на оценката на линията на бедност и цената за нейното получаване.

Деветият критерий се отнася до *актуалността на данните*. Няма съмнение, че статистическата информация за бедността трябва да бъде по възможност най-актуална. Оценките и решенията, взимани на базата на неактуална информация, нямат никаква практическа стойност. Актуалността обаче на данните зависи от промените в благосъстоянието на обществото. В условията на резки промени в материалното състояние на домакинствата, висока инфлация и др. актуалността на информацията е силно променлива. При тази ситуация закъснението на